

§ 1 (se Tillæg C. Sp. 2447), saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.

§§ 2—5 (se Tillæg C.)
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om en kortere Forældelsesfrist for visse Fordringer m. m.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1733 ff.; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 3683.)

Udenfor Betænkningen var intet Ændringsforslag stillet.

Formanden: Til Foretagelse af denne Behandling udkræves Tingets Samtykke. Hvis der ikke forlanges Afstemning derover, vil jeg anse Samtykket for givet. (Ophold.) Det er givet.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (P. G. C. Jensen): Udvalget har arbejdet med det glædelige Resultat, at der er Enstemmighed om de Ændringsforslag, der stilles. I Udvalget har der været udtalt Ønske om, at man kunde have faaet den hele Sag om Forældelse til Behandling, saaledes som det var Tilfældet for 10—12 Aar siden her i Rigsdagen; men man har slaaet sig til Ro med dette, om hvilket her paatænkes lovgivet, som noget, der i hvert Tilfælde har Krav paa at tages i Betragtning, og som noget, om hvilket man kan sige, at der i vide Kredse er Ønske om at faa en anden Ordning end den nuværende, altsaa at komme bort fra den 20-aarige Forældelse af Fordringer af den Beskaffenhed, som der her er Tale om. Som ærede Medlemmer ville vide, har man forladt det Begreb Regningskrav, med hvilket man tidligere manøvrerede, idet man troede, at man ved at benytte det Udtryk kunde ramme de

Fordringer, man ønskede tillagte en kortere Forældelse. I Stedet for at bruge en saadan ufuldkommen Begrebsbestemmelse har man i Lovforslagets § 1 opregnet en Række af Fordringer, paa hvilke Loven skulde være anvendelig, og denne Opregning stemmer med, hvad Regeringen i sin Tid for mange Aar siden havde foreslaaet og dette Ting vedtaget, for saa vidt som de Punkter, her ere optagne i alt Fald under § 1, Punkt 1, ordret stemme med, hvad der stod i tidligere her i Tinget vedtagne Lovforslag. Udvalget har imidlertid ment, at denne Fortegnelse trængte til en Supplerings. Man mente, at der var andre Fordringer end dem, der dør ere nævnte, som kunde komme i Betragtning med Hensyn til kortvarigere Forældelse. Derom har man stillet et Ændringsforslag under Nr. 1. Det er nemlig en ganske naturlig Betragtning at sige, at dersom man har en Rente til gode, som man Aar efter Aar ikke kræver, saa bliver man stillet med Hensyn til den som med Hensyn til ethvert andet Krav, man har paa en mindre Ydelse. Hvis man skal have en Pension eller en Livrente eller en anden Indtægtsnydelse, og man ikke kræver den det ene Aar efter det andet, idet man lader det ene Aar gaa efter det andet, er det rimeligt og naturligt at antage, at man ikke lægger Vægt paa at faa den. Det bør i hvert Fald ikke efter mange Aars Forløb kunne kræves alene af den Grund, at det vilde være vanskeligt at forlange eller præstere Bevis for, at Beløbet er betalt, naar det ligger lang Tid tilbage. Det er jo Hovedbetragtningen med Hensyn til den kortere Forældelse, at man skal være fri for at gemme Kvitteringer for en længst forsvunden Tid. — Den anden Klasse af Forhold, som Udvalget ønsker inddragen under den kortere Forældelse, er Kautitioner for saadanne Fordringer, som selv forældes, idet man har ment, at det vilde være unaturligt, om Fordringen paa selve Skyldneren, men ikke paa Kautionisten skulde forældes. Det vilde medføre ubehagelige Konsekvenser, som helst skulde undgaaes, og derfor har man optaget den Bestemmelse, som findes i Ændringsforslaget Nr. 2. Som et tredje vigtigt Punkt har man optaget Statens eller Kommunens Krav paa Skatter eller Afgifter af offentligretlig Natur, idet man har ment, at det ikke vilde være heldigt eller rigtigt, om Stat eller Kommune efter mange Aars Forløb skulde kunne komme og sige: Vi have faaet for lidt den Gang, vi have noget til gode, vi have